

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2006

Julkaistu Helsingissä 30 päivänä kesäkuuta 2006

N:o 531—537

SISÄLLYS

N:o		Sivu
531	Laki valtion eläkerahastosta annetun lain muuttamisesta	1577
532	Laki maaseudun kehittämiseen liittyvien ohjelmien hallinnoinnista	1580
533	Laki työsopimuslain 4 luvun muuttamisesta	1585
534	Laki merimieslain muuttamisesta	1587
535	Valtioneuvoston päätös Vöyrin kunnan ja Maksamaan kunnan lakkauttamisesta ja uuden Vöyri-Maksamaan kunnan perustamisesta	1590
536	Sisäasiainministeriön asetus maistraattien toimialueista annetun sisäasiainministeriön päätöksen 2, 3 ja 4 §:n muuttamisesta	1591
537	Suomen Pankin ilmoitus viitekorosta ja viivästyskorosta	1592

N:o 531

Laki

valtion eläkerahastosta annetun lain muuttamisesta

Annettu Naantalissa 29 päivänä kesäkuuta 2006

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan valtion eläkerahastosta 29 päivänä joulukuuta 1989 annetun lain (1372/1989) 6 §, sellaisena kuin se on laeissa 1154/1997 ja 781/1998,
muutetaan 1 ja 2 §, 4 §:n 1 momentti, 5 §:n 4 momentti ja 7 §,
sellaisina kuin ne ovat, 1 § laissa 942/1993, 2 § laeissa 1231/1999, 884/2000 ja 963/2004, 4 §:n 1 momentti ja 5 §:n 4 momentti mainitussa laissa 1231/1999 ja 7 § laissa 1234/1995 ja mainitussa laissa 1231/1999, sekä
lisätään lakiin uusi 2 a § seuraavasti:

1 §

Valtion eläkejärjestelmän piiriin kuuluvaan palvelukseen perustuvien tulevien eläkkeiden, perhe-eläkkeiden ja niihin verrattavien muiden etujen maksamiseen varautumiseksi ja näistä eduista valtiolle aiheutuvien menojen tasaamiseksi on valtion talousarvion ulkopuolinen valtion eläkerahasto.

Valtion eläkerahasto on valtiovarainministeriön valvonnassa. Ministeriöllä on oikeus antaa rahaston hallinnon järjestämistä, rahaston talouden hoitoa ja rahaston varojen sijoittamista koskevia yleisiä määräyksiä. Mi-

nisteriöllä on oikeus saada rahastolta tarvitsemansa tiedot ja selvitykset.

Valtiovarainministeriö hyväksyy rahaston vuotuisen talousarvion.

Rahaston varat ovat rahaston hallinnassa ja nimissä. Rahaston toiminnasta aiheutuvat menot suoritetaan rahaston varoista.

2 §

Valtion eläkerahastolla on hallitus, joka vastaa rahastosta. Hallituksen määrää valtiovarainministeriö kolmeksi vuodeksi kerrallaan. Hallituksessa on puheenjohtaja, varapu-

HE 57/2006
VaVM 7/2006
EV 82/2006

heenjohtaja ja enintään viisi muuta jäsentä. Hallituksessa on oltava riittävä sijoitustoiminnan asiantuntemus. Jäsenillä on puheenjohtajaa lukuun ottamatta henkilökohtainen varajäsen. Kolme jäsentä sekä näiden henkilökohtaiset varajäsenet on määrättävä valtion virkamiesten ja työntekijäin edustavimpien keskusjärjestöjen ehdottamista henkilöistä. Valtiovarainministeriö voi vapauttaa hallituksen jäsenen ja varajäsenen tehtävästään. Valtiovarainministeriö vahvistaa jäsenten palkkiot sekä hallituksen esityksestä rahaston työjärjestyksen.

Hallituksen tehtävänä on, ottaen huomioon valtiovarainministeriön 1 §:n 2 momentin nojalla antamat määräykset:

1) huolehtia rahaston hallinnosta sekä talouden ja toiminnan asianmukaisesta järjestämisestä;

2) päättää rahaston talouden ja toiminnan kannalta merkityksellisistä ja laajakantoisista asioista;

3) ohjata rahaston sijoitustoimintaa, päättää rahaston sijoitusperiaatteista sekä laatia ja hyväksyä 5 §:n 3 momentissa tarkoitettu sijoitussuunnitelma;

4) huolehtia rahaston kirjanpidon, sisäisen valvonnan ja riskienhallinnan asianmukaisesta järjestämisestä;

5) päättää rahaston toiminta- ja taloussuunnitelmasta sekä tehdä valtiovarainministeriölle esitys rahaston vuotuiseksi talousarvioksi;

6) huolehtia rahaston maksuvalmiudesta;

7) hyväksyä ja allekirjoittaa rahaston tilinpäätös ja siihen kuuluva toimintakertomus sekä toimittaa se määräajassa valtiovarainministeriölle.

Hallitus on päätösvaltainen neljän jäsenen tai varajäsenen ollessa läsnä. Läsnä olevista yhden on oltava puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja. Asiat ratkaistaan yksinkertaisella ääntenemmistöllä. Äänten mennessä tasan ratkaisee kokouksen puheenjohtajan ääni.

Rahaston hallituksen puheenjohtajaa, jäsentä ja varajäsentä pidetään hänen hoitaessaan tämän lain mukaisia tehtäviä rikoslain (39/1889) 40 luvun 11 §:n 2 kohdan mukaisena henkilönä.

2 a §

Valtion eläkerahastolla on virkasuhteinen

toimitusjohtaja. Rahastolla voi olla myös muuta virkasuhteista henkilöstöä. Toimitusjohtajan ja muun henkilöstön nimittää rahaston hallitus.

4 §

Valtion virastot ja laitokset, valtion liikelaitokset sekä yhteisöt ja laitokset, joiden henkilöstö kuuluu valtion eläkejärjestelmän piiriin, suorittavat valtion eläkerahastolle työnantajan eläkemaksun, jonka perusteet valtioneuvosto määrää. Eläkemaksun suuruudesta ja suorittamisesta päättää Valtiokonttori asiaa koskevien periaatteiden oltua sitä ennen rahaston hallituksen käsiteltävänä.

5 §

Se osuus valtion eläkerahaston varoista, jota ei siirretä valtion talousarvioon, voidaan sijoittaa. Rahaston sijoituksia tehtäessä on huolehdittava sijoitusten varmuudesta, tuotosta ja rahaksi muutettavuudesta sekä niiden asianmukaisesta monipuolisuudesta ja hajauttamisesta. Rahaston hallituksen on laadittava rahaston varojen sijoittamista koskeva suunnitelma (*sijoitussuunnitelma*). Sijoitussuunnitelmassa on erityisesti otettava huomioon rahaston luonne ja sijoitustoiminnan vaatimukset. Sijoitussuunnitelmasta on käytävä ilmi, minkälainen hajautussuunnitelma rahastolla on, miten rahaston omistuksista muissa yhteisöissä johtuvia oikeuksia käytetään ja ne periaatteet, joita noudatetaan valittaessa omaisuudenhoitajia.

7 §

Valtion eläkerahaston taseessa tai sen liitetiedoissa on ilmoitettava 1 §:ssä tarkoitettuun palvelukseen perustuvista eläkkeistä aiheutuva eläkevastuu sekä eläkevastuun kattamaton osa.

Valtiovarainministeriö asettaa vuosittain rahaston hallintoa, taloutta ja tilejä tarkastamaan kaksi tilintarkastajaa, joiden molempien tulee olla joko Keskuskauppakamarin hyväksymiä tilintarkastajia (KHT) tai julkishallinnon ja talouden tilintarkastajia (JHTT).

Tilintarkastajien on tarkastettava rahaston hallinto, kirjanpito ja tilinpäätös. Tilintarkas-

tajien on annettava kultakin tilikaudelta tilintarkastuskertomus, jossa on erityisesti lausuttava:

1) onko tilinpäätös laadittu tilinpäätöksen laatimista koskevien säännösten ja määräysten mukaisesti;

2) antaako tilinpäätös oikeat ja riittävät tiedot rahaston toiminnan tuloksesta ja tuloksellisuudesta sekä taloudellisesta asemasta;

3) onko rahaston hallintoa ja toimintaa hoidettu sitä koskevien säännösten ja määräysten mukaisesti;

4) tilinpäätöksen vahvistamisesta;

5) rahaston tuloksen käsittelystä rahaston hallituksen ehdottamalla tavalla.

Tilintarkastajien on tehtävä toimitetusta tilintarkastuksesta tilinpäätökseen merkintä, jossa viitataan tilintarkastuskertomukseen sekä lausutaan siitä, onko tilinpäätös laadittu hyvän kirjanpitotavan mukaisesti. Jos tilintarkastaja kesken tilikauden havaitsee merkittävää huomauttamista rahaston hallinnosta ja taloudesta, on asiasta viipymättä ilmoitettava rahaston hallitukselle ja valtiovarainministeriölle. Rahaston hallitus ja henkilöstö ovat velvollisia avustamaan tarvittaessa tilintarkastajaa tarkastuksen suorittamisessa.

Rahaston tilinpäätöksen vahvistaa valtiovarainministeriö, joka päättää siinä yhtey-

dessä niistä toimenpiteistä, joihin rahaston tilinpäätös ja tilintarkastuskertomus sekä muut ministeriön hankkimat selvitykset ja arvioinnit rahaston taloudesta, toiminnasta ja tuloksellisuudesta antavat aihetta. Valtiovarainministeriön on päätettävä rahaston tilinpäätöksen vahvistamisesta viimeistään varainhoitovuotta seuraavan huhtikuun 30 päivänä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2006. Valtiovarainministeriön aikaisempien säännösten nojalla asettama valtion eläkerahaston johtokunta muuttuu tämän lain voimaan tullessa lain 2 §:ssä tarkoitetuksi hallitukseksi, jonka toimikausi päättyy 28 päivänä helmikuuta 2009.

Tämän lain 7 §:n 3—5 momentin säännöksiä sovelletaan ensimmäisen kerran lain voimaantuloavuotta seuraavaan tilikauteen kohdistuvaan tilintarkastukseen ja tilinpäätökseen.

Valtion eläkerahastosta annetun lain 5 §:n 1 momentissa tarkoitettu rahastosta valtion talousarvioon siirrettävä määrä on vuonna 2006 enintään 40 prosenttia valtion eläkejärjestelmän piiriin kuuluvaan palvelukseen perustuvista eläkkeistä vuonna 2006 aiheutuvasta menosta.

Naantalissa 29 päivänä kesäkuuta 2006

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Valtiovarainministeri *Eero Heinäluoma*

N:o 532

Laki**maaseudun kehittämiseen liittyvien ohjelmien hallinnoinnista**

Annettu Naantalissa 29 päivänä kesäkuuta 2006

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan maa- ja metsätalousministeriön toimialalla maaseudun elinkeino-toiminnan kehittämiseen, maatilatalouden kilpailukyvyn parantamiseen, uusiutuvien luonnonvarojen kestävä käytön edistämiseen, maaseudun asuin ympäristön parantamiseen sekä muulla vastaavalla tavalla maaseudun kehittämiseen liittyvien ohjelmien laatimiseen, toteuttamiseen, arviointiin ja seurantaan.

Tätä lakia ei sovelleta Euroopan yhteisön rakennerahastoista, Euroopan maatalouden tukirahastosta eikä Euroopan kalatalousrahastosta rahoitettaviin ohjelmiin.

2 §

Suhde Euroopan yhteisön lainsäädäntöön

Tätä lakia sovelletaan Euroopan yhteisön osaksi rahoittamien ohjelmien laatimiseen,

toteuttamiseen, arviointiin ja seurantaan, jollei Euroopan yhteisön lainsäädännöstä muuta johdu.

3 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *ohjelmalla* Euroopan yhteisön ja kansallisista varoista rahoitettavaa ja kokonaan kansallisista varoista rahoitettavaa maaseudun kehittämiseen liittyvää ohjelmaa;

2) *toimeenpanoviranomaisella* työvoimaja elinkeinokeskuksia sekä kuntien maaseutuelinkeinoviranomaisia;

3) *paikallisella toimintaryhmällä* paikallisista maaseudun kehittämiseen osallistuvista tahoista koostuvaa, rajatulla maantieteellisellä alueella toimivaa yhteisöä;

4) *maaseutuasetuksella* Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 1698/2005;

5) *rahoitusasetuksella* yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 1290/2005; ja

6) *Euroopan yhteisön rahoitusosuudella*

rahoitusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston varoja.

2 luku

Ohjelmatyö

4 §

Kansallinen maaseudun kehittämissuunnitelma

Maaseudun kehittämiseen liittyvien kansallisten tavoitteiden asettamiseksi ja tarvittavien toimenpiteiden suunnittelemiseksi laaditaan maaseutuasetuksen 11 artiklassa tarkoitettu kansallinen maaseudun kehittämissuunnitelma. Maa- ja metsätalousministeriö vastaa kansallisen maaseudun kehittämissuunnitelman laatimisesta, toteuttamisesta ja seurannasta sekä siihen sisältyvien tavoitteiden yhteensovittamisesta Euroopan yhteisön maaseudun kehittämiseksi asettamien tavoitteiden sekä yhteisön muiden politiikkojen kanssa.

Kansallisen maaseudun kehittämissuunnitelman hyväksymisestä päättää valtioneuvosto ennen suunnitelman toimittamista Euroopan yhteisöjen komissiolle.

5 §

Alueelliset maaseudun kehittämissuunnitelmat

Alueellisten tavoitteiden asettamiseksi ja niitä koskevien toimenpiteiden valmisteleminen voidaan laatia alueellisia maaseudun kehittämissuunnitelmia. Työvoima- ja elinkeinokeskukset vastaavat alueellisten maaseudun kehittämissuunnitelmien laatimisesta sekä huolehtivat niiden yhteensovittamisesta muiden alueella toteutettavien ohjelmien ja kehittämistoimenpiteiden kanssa.

Tarkemmat säännökset alueellisten maaseudun kehittämissuunnitelmien laatimisessa noudatettavasta menettelystä, niiden sisällöstä ja rakenteesta sekä yhteensovittamisesta voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

6 §

Paikalliset maaseudun kehittämissuunnitelmat

Paikallisten tavoitteiden asettamiseksi ja niitä koskevien toimenpiteiden valmisteleminen voidaan laatia paikallisia maaseudun kehittämissuunnitelmia. Paikallisen maaseudun kehittämissuunnitelman laatii paikallinen toimintaryhmä.

Tarkemmat säännökset paikallisten maaseudun kehittämissuunnitelmien laatimisessa noudatettavasta menettelystä, niiden sisällöstä ja rakenteesta voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

7 §

Ohjelma

Maa- ja metsätalousministeriö laatii 4 §:ssä tarkoitetun suunnitelman perusteella ehdotuksen ohjelmaksi sekä vastaa sen yhteensovittamisesta Euroopan yhteisön rahoitusvälineiden ja ohjelmien kanssa.

Euroopan yhteisön varoista rahoitettavaa ohjelmaa koskevan ehdotuksen hyväksymisestä päättää valtioneuvosto ennen ehdotuksen toimittamista Euroopan yhteisöjen komissiolle. Kokonaan kansallisista varoista rahoitettavan ohjelman hyväksymisestä päättää valtioneuvosto.

Ohjelman muuttamisessa noudatetaan soveltuvin osin, mitä ohjelman laatimisesta ja hyväksymisestä säädetään. Merkitykseltään vähäisestä hallinnollisesta muutoksesta päättää kuitenkin maa- ja metsätalousministeriö.

8 §

Yhteistoiminta

Edellä 4—7 §:ssä tarkoitetut suunnitelmat ja ohjelmat laaditaan yhteistyössä maaseudun kehittämisen kannalta tärkeiden viranomaisen, työmarkkina- ja elinkeinojärjestöjen, yhdistysten ja muiden vastaavien toimijoiden kanssa.

Siltä osin kuin toimenpiteet liittyvät muiden ministeriöiden toimialaan, ohjelma laaditaan yhteistyössä asianomaisten ministeriöiden kanssa.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkemmat säännökset 1 momentissa tarkoitetuista tahoista ja yhteistyöstä eri tehtäviä hoidettaessa.

3 luku

Ohjelman toteuttaminen

9 §

Maa- ja metsätalousministeriön tehtävät

Maa- ja metsätalousministeriö vastaa:

- 1) ohjelman varojen käytön suunnittelusta, varojen jaon valmistelusta ja varojen osoittamisesta tässä laissa säädettyjä tehtäviä hoitavien viranomaisten käyttöön;
- 2) ohjelman toimeenpanon suunnittelusta ja kehittämisestä;
- 3) varojen maksamisen ja varojen käytön riittävän valvonnan järjestämisestä; sekä
- 4) ohjelman arvioinnin, seurannan ja tiedotuksen järjestämisestä.

Maa- ja metsätalousministeriö ohjaa ja valvoo toimeenpanoviranomaisia ja paikallisia toimintaryhmiä niiden hoitaessa tässä laissa tarkoitettuja tehtäviä.

10 §

Alueellinen toimeenpano

Toimeenpanoviranomaiset vastaavat alueellaan tuen myöntämiseen, maksamiseen ja seurantaan liittyvistä tehtävistä siten kuin erikseen lailla säädetään. Paikalliset toimintaryhmät osallistuvat edellä tarkoitettujen tehtävien hoitamiseen sen mukaan kuin siitä erikseen lailla säädetään.

Toimeenpanoviranomaisten ja paikallisten toimintaryhmien on salassapitosäännösten estämättä annettava maa- ja metsätalousministeriölle tässä laissa säädettyjen tehtävien hoitamiseksi välttämättömät tiedot.

11 §

Alueellinen yhteensovittaminen

Ohjelmaan sisältyvien alueellisten toimenpiteiden toimeenpano on sovitettava yhteen muiden alueella toteutettavien ohjelmien ja

tukitoimenpiteiden kanssa. Yhteensovittamisessa noudatettavasta menettelystä on voimassa, mitä alueella tapahtuvasta yhteensovittamisesta muualla laissa tai sen nojalla erikseen säädetään.

12 §

Ohjelman seuranta

Ohjelman toteutumista ja vaikutuksia seurataan ohjelmassa määriteltyjen seurantatietojen avulla.

Maa- ja metsätalousministeriö voi asettaa avukseen seurantaryhmän ohjelman toteutumisen ja vaikutusten seurantaan sekä arviointia varten. Seurantaryhmässä ovat edustettuina ohjelman valmisteluun osallistuneet ministeriöt, toimeenpanoviranomaiset ja 8 §:ssä tarkoitettut tahot.

Seurantaryhmän kokoonpanosta ja tehtävistä voidaan säätää tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

4 luku

Euroopan yhteisön rahoitusta koskevat erityissäännökset

13 §

Euroopan yhteisön rahoitus

Euroopan yhteisön rahoitusosuus tuloutetaan valtion talousarvioon. Jos ohjelman kansallinen rahoitusosuus myönnetään maatilatalouden kehittämisrahaston varoista, Euroopan yhteisön rahoitusosuus tuloutetaan maatilatalouden kehittämisrahastoon.

14 §

Hallintoviranomainen

Maa- ja metsätalousministeriö toimii maa-seutuasetuksen 75 artiklassa tarkoitettuna hallintoviranomaisena.

Hallintoviranomaisen tehtäviä hoidettaessa on voimassa, mitä 10 ja 19—21 §:ssä tai niiden nojalla säädetään sekä soveltuvin osin, mitä 9 §:ssä säädetään.

15 §

Maksajavirasto

Maa- ja metsätalousministeriö nimeää hallinnonalansa viranomaisen toimimaan rahoitusasetuksen 6 artiklassa tarkoitettuna maksajavirastona.

Maksajavirasto vastaa sille yhteisön lainsäädännössä säädettyjen tehtävien osalta varojen käytön seurannan ja valvonnan järjestämisestä sekä varojen käyttöä koskevien selvitysten laatimisesta. Virasto ohjaa ja valvoo toimeenpanoviranomaisia niiden hoitaessa rahoitusasetuksen 6 artiklan mukaisesti maksajaviraston vastuulle kuuluvia tehtäviä.

Toimeenpanoviranomaisten on salassapitosäännösten estämättä annettava maksajavirastolle kaikki sille rahoitusasetuksessa tai sen mukaisesti säädettyjen tehtävien hoitamiseksi välttämättömät tiedot.

16 §

Todentamisviranomainen

Rahoitusasetuksen 7 artiklassa tarkoitettua todentamisviranomaisen nimeämisestä, tehtävistä ja toimivallasta on voimassa, mitä Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta annetussa laissa (1100/1994) todistuksen myöntävästä toimielimestä säädetään.

17 §

Seurantakomitea

Valtioneuvosto asettaa maaseutuasetuksen 77 artiklassa tarkoitettua seurantakomitean. Seurantakomiteassa tulee olla edustettuina 8 §:ssä tarkoitettut tahot.

Seurantakomitean toiminnassa sovelletaan hallintolakia (434/2003), kielilakia (423/2003), ja viranomaisten toiminnan julkisuudesta annettua lakia (621/1999). Seurantakomitean päätöksentekoon osallistuvien henkilöiden toimintaan sovelletaan rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia säännöksiä. Seurantakomitean tehtäviä hoidettaessa aiheutetun vahingon korvaamisesta on voimassa, mitä virkavastuulla aiheutetun vahingon korvaamisesta erikseen säädetään.

Seurantakomitean toimikausi päättyy, kun Euroopan yhteisöjen komissio on hyväksynyt maaseutuasetuksen 82 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua viimeisen täytäntöönpanokertomuksen.

Seurantakomitean työjärjestyksessä määrätään seurantakomitean kokouksista, asioiden käsittelystä seurantakomiteassa sekä sen mahdollisuudesta kuulla asiantuntijoita. Maa- ja metsätalousministeriö vahvistaa työjärjestyksen.

18 §

Valtakunnallinen maaseutuverkosto

Maaseutuasetuksen 68 artiklassa tarkoitettua valtakunnallisen maaseutuverkoston tehtävänä on kehittää ja ylläpitää maaseudun kehittämiseen osallistuvien toimijoiden yhteistyötä sekä tiedottaa ohjelmaan sisältyvistä mahdollisuuksista ja saavutetuista tuloksista.

Valtakunnallisen maaseutuverkoston toiminnasta vastaavasta tahosta sekä toimintasuunnitelman hyväksymisestä ja tehtävistä säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

5 luku

Erinäiset säännökset

19 §

Ohjelman arviointi

Ohjelma arvioidaan vähintään kerran sen toteuttamisen aikana. Maa- ja metsätalousministeriö vastaa ohjelman valmistelun, toteuttamisen ja vaikutusten seurannan kannalta tarpeellisten arviointien suorittamisesta tai teettämisestä.

20 §

Tiedottaminen

Ohjelman sisältämistä mahdollisuuksista ja vaikutuksista on tiedotettava laajasti ohjelman toteuttamisalueella. Valtakunnallisesta tiedottamisesta vastaa maa- ja metsätalousministeriö. Muutoin tiedottamisesta alueellaan vastaa se toimeenpanoviranomainen tai paikallinen

toimintaryhmä, jolle ohjelman tai sen osan valmistelu ja toimeenpano kuuluu.

21 §

Paikallinen toimintaryhmä

Paikallinen toimintaryhmä voi olla rekisteröity yhdistys tai osuuskunta, joka toimittaa maa- ja metsätalousministeriölle 6 §:ssä tarkoitetun suunnitelman ja jolla on paikalliselle toimintaryhmälle säädettyjen tehtävien hoitamiseksi riittävät toiminnalliset ja hallinnolliset edellytykset. Paikallisen toimintaryhmän hyväksymisen edellytyksenä on lisäksi, että toimintaryhmässä ovat edustettuina 8 §:ssä tarkoitetut tahot ja paikallisen maaseudun kehittämissuunnitelman soveltamisalueella asuvat ihmiset. Maa- ja metsätalousministeriö päättää paikallisen toimintaryhmän hyväksymisestä.

Paikallisen toimintaryhmän toiminnassa sovelletaan hallintolakia, kielilakia, viranomaisten toiminnan julkisuudesta annettua lakia ja saamen kielilakia (1086/2003). Paikallisen toimintaryhmän päätöksentekoon osallistuvien ja sen palveluksessa olevien henkilöiden toimintaan sovelletaan rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia säännöksiä heidän hoitaessaan paikalliselle toimintaryhmälle säädettyjä tehtäviä. Tehtäviä hoidet-

Naantalissa 29 päivänä kesäkuuta 2006

taessa aiheutetun vahingon korvaamisesta on voimassa, mitä virkavastuulla aiheutetun vahingon korvaamisesta erikseen säädetään.

Tarkemmat säännökset paikallisten toimintaryhmien hyväksymisen edellytyksistä ja ehdoista sekä hyväksymisessä noudatettavasta menettelystä annetaan valtioneuvoston asetuksella.

22 §

Muutoksenhaku

Maa- ja metsätalousministeriön päätökseen asiassa, joka koskee paikallisen toimintaryhmän hyväksymistä, saa hakea muutosta valittamalla siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

23 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2006.

Tätä lakia sovelletaan ohjelmiin, joiden toteuttaminen alkaa 1 päivänä tammikuuta 2007 tai sen jälkeen.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Liisa Hyssälä*

N:o 533

Laki**työsopimuslain 4 luvun muuttamisesta**

Annettu Naantalissa 29 päivänä kesäkuuta 2006

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 26 päivänä tammikuuta 2001 annetun työsopimuslain (55/2001) 4 luvun 1 ja 3 §, 4 §:n 1 momentti ja 6 §:n 1 momentti, sellaisena kuin niistä on 4 §:n 1 momentti laissa 870/2003, sekä

lisätään 4 lukuun uusi 3 a § seuraavasti:

4 luku

Perhevapaat

1 §

Äitiys-, erityisäitiys-, isyys- ja vanhempainvapaa

Työntekijällä on oikeus saada vapaaksi työstä sairausvakuutuslaissa tarkoitetut äitiys-, erityisäitiys-, isyys- ja vanhempainrahakaudet.

Työntekijällä on oikeus pitää vanhempainvapaa enintään kahdessa osassa, joiden tulee olla vähintään 12 arkipäivän pituisia.

3 §

Hoitovapaa

Työntekijällä on oikeus saada hoitovapaa lapsensa tai muun hänen taloudessaan vakituisesti asuvan lapsen hoitamiseksi, kunnes lapsi täyttää kolme vuotta. Ottolapsen vanhemman oikeus hoitovapaaseen jatkuu kuitenkin siihen saakka, kun lapseksi ottamisesta on kulunut kaksi vuotta, enintään siihen asti, kun lapsi aloittaa koulun.

Hoitovapaana voidaan pitää enintään kaksi vähintään kuukauden pituista jaksoa, jolleivät työnantaja ja työntekijä sovi kahta useammasta tai kuukautta lyhyemmästä jaksosta. Hoitovapaa saa vain toinen vanhemmista tai

huoltajista kerrallaan. Äitiys- tai vanhempainvapaan aikana toinen vanhemmista tai huoltajista voi kuitenkin pitää yhden jakson hoitovapaa.

3 a §

Äitiys-, isyys- ja vanhempainvapaasta sekä hoitovapaasta ilmoittaminen

Äitiys-, isyys- ja vanhempainvapaasta sekä hoitovapaasta on ilmoitettava työnantajalle viimeistään kaksi kuukautta ennen vapaan aiottua alkamisaikaa. Jos vapaan kesto on enintään 12 arkipäivää, ilmoitusaika on kuitenkin yksi kuukausi. Ottolapsen hoidon vuoksi pidettävästä vapaasta ilmoitettaessa on, jos mahdollista, noudatettava edellä säädettyä ilmoitusaikaa.

Jos kahden kuukauden ilmoitusajan noudattaminen ei ole puolison työhön menon ja siitä johtuvan lapsen hoidon järjestämisen takia mahdollista, työntekijällä on oikeus jäädä vanhempainvapaalle kuukauden kuluttua ilmoituksesta, ellei siitä aiheudu työpaikan tuotanto- tai palvelutoiminnalle vakavaa haittaa. Työnantajan on katsoessaan, ettei voi suostua kuukauden ilmoitusaikaan, esitettävä työntekijälle selvitys kieltäytymisen perusteena olevista seikoista.

Työntekijä saa perustellusta syystä muuttaa vapaan ajankohdan ja pituuden ilmoittamalla siitä työnantajalle viimeistään kuukautta en-

nen muutosta. Työntekijä saa kuitenkin varhenta äitiysvapaan sekä muuttaa synnytyksen yhteydessä pidettäväksi aiotun isyysvapaan ajankohdan, jos se on tarpeen lapsen syntymän tai lapsen, äidin tai isän terveydentilan vuoksi. Muutoksesta on tällöin ilmoitettava työnantajalle niin pian kuin mahdollista. Ottolapsen vanhempi saa perustelusta syystä muuttaa ennen vapaan alkamista vapaan ajankohtaa ilmoittamalla siitä työnantajalle niin pian kuin se on mahdollista.

4 §

Osittainen hoitovapaa

Työntekijä, joka on ollut saman työnantajan työssä yhteensä vähintään kuusi kuukautta viimeksi kuluneiden 12 kuukauden aikana, voi saada lapsensa tai muun hänen taloudestaan vakituisesti asuvan lapsen hoitamiseksi osittaista hoitovapaata siihen saakka, kun perusopetuksessa olevan lapsen toinen lukuvuosi päättyy. Jos lapsi kuuluu perusopetuslain (628/1998) 25 §:n 2 momentissa tarkoitettujen pidennetyt oppivelvollisuuden piiriin, osittaista hoitovapaata voi kuitenkin saada siihen saakka, kun lapsen kolmas lukuvuosi päättyy. Erityisen hoidon ja huollon tarpeessa olevan vammaisen tai pitkäaikaissairaana lapsen vanhempi voi saada osittaista hoitovapaata siihen saakka, kun lapsi täyttää 18 vuotta. Lapsen molemmat vanhemmat tai huoltajat saavat olla osittaisella hoitovapaalla

Naantalissa 29 päivänä kesäkuuta 2006

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

saman kalenterijakson aikana, mutta eivät yhtäaikaaisesti. Työntekijän on tehtävä työnantajalle esitys osittaisesta hoitovapaasta viimeistään kaksi kuukautta ennen vapaan alkamista.

6 §

Tilapäinen hoitovapaa

Työntekijän lapsen tai muun hänen taloudestaan vakituisesti asuvan lapsen, joka ei ole täyttänyt 10 vuotta, sairastuessa äkillisesti työntekijällä on oikeus saada lapsen hoidon järjestämiseksi tai tämän hoitamiseksi tilapäistä hoitovapaata enintään neljä työpäivää kerrallaan. Sama oikeus on myös lapsen vanhemmalla, joka ei asu tämän kanssa samassa taloudessa. Tilapäiseen hoitovapaaseen oikeutetut saavat olla tilapäisellä hoitovapaalla saman kalenterijakson aikana, mutta eivät yhtäaikaaisesti.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 2006. Lain 4 luvun 3 a § tulee kuitenkin voimaan jo 1 päivänä heinäkuuta 2006.

Jos työntekijä on ilmoittanut äitiys-, isyys-, vanhempain- tai hoitovapaan ajankohdasta tai sen muuttamisesta työnantajalle ennen 1 päivää heinäkuuta 2006, vapaaseen sovelletaan tämän lain 4 luvun 3 a §:n voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Työministeri *Tarja Filatov*

N:o 534

Laki**merimieslain muuttamisesta**

Annettu Naantalissa 29 päivänä kesäkuuta 2006

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 7 päivänä kesäkuuta 1978 annetun merimieslain (423/1978) 32 ja 32 b §, 32 c §:n 1 momentti, 32 e §, 32 f §:n 1 momentti sekä 40 §:n 1 ja 4 momentti,
 sellaisina kuin niistä ovat 32 §, 32 c §:n 1 momentti, 32 e §, 32 f §:n 1 momentti ja 40 §:n 1 momentti laissa 26/1999 ja 32 b § viimeksi mainitussa laissa sekä laeissa 936/2002 ja 871/2003 sekä
lisätään lakiin uusi 32 c ja 32 d §, jolloin osaksi muutettu 32 c §, nykyinen 32 d §, muutettu 32 e § ja osaksi muutettu 32 f § siirtyy 32 e—32 h §:ksi, seuraavasti:

32 §

Äitiys-, erityisäitiys-, isyys- ja vanhempainvapaa

Työntekijällä on oikeus saada vapaaksi työstä sairausvakuutuslaissa (1224/2004) tarkoitettut äitiys-, erityisäitiys-, isyys- ja vanhempainrahakaudet.

Työntekijällä on oikeus pitää vanhempainvapaata enintään kahdessa osassa, joiden tulee olla vähintään 25 arkipäivän pituisia.

32 b §

Hoitovapaa

Työntekijällä on oikeus saada hoitovapaata lapsensa tai muun hänen taloudessaan vakituisesti asuvan lapsen hoitamiseksi, kunnes lapsi täyttää kolme vuotta. Ottolapsen vanhemman oikeus hoitovapaaseen jatkuu kui-

tenkin siihen saakka, kun lapseksi ottamisesta on kulunut kaksi vuotta, enintään siihen asti, kun lapsi aloittaa koulun.

Hoitovapaana voidaan pitää enintään kaksi vähintään kuukauden pituista jaksoa, jolleivät työnantaja ja työntekijä sovi kahta useammasta tai kuukautta lyhyemmästä jaksosta. Hoitovapaata saa vain toinen vanhemmista tai huoltajista kerrallaan. Äitiys- tai vanhempainvapaan aikana toinen vanhemmista tai huoltajista voi kuitenkin pitää yhden jakson hoitovapaata.

32 c §

Äitiys-, isyys- ja vanhempainvapaasta sekä hoitovapaasta ilmoittaminen

Äitiys-, isyys- ja vanhempainvapaasta sekä hoitovapaasta on ilmoitettava työnantajalle viimeistään kaksi kuukautta ennen vapaan aiottua alkamisaikaa. Jos vapaan kesto on

enintään 12 arkipäivää, ilmoitusaika on kuitenkin yksi kuukausi. Ottolapsen hoidon vuoksi pidettävästä vapaasta ilmoitettaessa on, jos mahdollista, noudatettava edellä säädettyä ilmoitusaikaa.

Jos kahden kuukauden ilmoitusajan noudattaminen ei ole puolison työhön menon ja siitä johtuvan lapsen hoidon järjestämisen takia mahdollista, työntekijällä on oikeus jäädä vanhempainvapaalle kuukauden kuluksi ilmoituksesta, ellei siitä aiheudu työpäivän tuotanto- tai palvelutoiminnalle vakavaa haittaa. Työnantajan on katsoessaan, ettei voi suostua kuukauden ilmoitusaikaan, esitettävä työntekijälle selvitys kieltäytymisen perusteena olevista seikoista.

Työntekijä saa perustellusta syystä muuttaa vapaan ajankohdan ja pituuden ilmoittamalla siitä työnantajalle viimeistään kuukautta ennen muutosta. Työntekijä saa kuitenkin varhentaa äitiysvapaan sekä muuttaa synnytyksen yhteydessä pidettäväksi aiotun isyysvapaan ajankohdan, jos se on tarpeen lapsen syntymän tai lapsen, äidin tai isän terveydentilan vuoksi. Muutoksesta on tällöin ilmoitettava työnantajalle niin pian kuin mahdollista. Ottolapsen vanhempi saa perustellusta syystä muuttaa ennen vapaan alkamista vapaan ajankohtaan ilmoittamalla siitä työnantajalle niin pian kuin se on mahdollista.

32 d §

Osittainen hoitovapaa

Työntekijä, joka on ollut saman työnantajan työssä yhteensä vähintään kuusi kuukautta viimeksi kuluneiden 12 kuukauden aikana, voi saada lapsensa tai muun hänen taloudestaan vakituisesti asuvan lapsen hoitamiseksi osittaista hoitovapaata siihen saakka, kun perusopetuksessa olevan lapsen toinen lukuvuosi päättyy. Jos lapsi kuuluu perusopetuslain (628/1998) 25 §:n 2 momentissa tarkoitettun pidennetyn oppivelvollisuuden piiriin, osittaista hoitovapaata voi kuitenkin saada siihen saakka, kun lapsen kolmas lukuvuosi päättyy. Erityisen hoidon ja huollon tarpeessa olevan vammaisen tai pitkäaikaissairaana lapsen vanhempi voi saada osittaista hoitovapaata siihen saakka, kun lapsi täyttää 18 vuotta. Lapsen molemmat vanhemmat tai

huoltajat saavat olla osittaisella hoitovapaalla saman kalenterijakson aikana, mutta eivät yhtäaikaisesti. Työntekijän on tehtävä työnantajalle esitys osittaisesta hoitovapaasta viimeistään kaksi kuukautta ennen vapaan alkamista.

Työnantaja ja työntekijä sopivat osittaisesta hoitovapaasta ja sen yksityiskohtaisista järjestelyistä haluamallaan tavalla. Työnantaja voi kieltäytyä sopimasta vapaasta tai antamasta sitä vain, jos vapaasta aiheutuu työpaikan toiminnalle vakavaa haittaa, jota ei voida välttää kohtuullisilla työn järjestelyillä. Työnantajan on esitettävä työntekijälle selvitys kieltäytymisensä perusteena olevista seikoista.

Osittaisen hoitovapaan muuttamisesta on sovittava. Jos siitä ei voida sopia, työntekijä voi perustellusta syystä keskeyttää vapaan noudattaen vähintään kuukauden ilmoitusaikaa.

32 e §

Tilapäinen hoitovapaa

Työntekijän lapsen tai muun hänen taloudestaan vakituisesti asuvan lapsen, joka ei ole täyttänyt 10 vuotta, sairastuessa äkillisesti työntekijällä on oikeus saada lapsen hoidon järjestämiseksi tai tämän hoitamiseksi tilapäistä hoitovapaata enintään neljä työpäivää kerrallaan, jos työntekijä jää aluksesta Suomen satamassa ja palaa alukseen Suomen satamassa. Sama oikeus on myös lapsen vanhemmalla, joka ei asu tämän kanssa samassa taloudessa. Tilapäiseen hoitovapaaseen oikeutetut saavat olla tilapäisellä hoitovapaalla saman kalenterijakson aikana, mutta eivät yhtäaikaisesti.

32 g §

Perhevapaita koskevien säännösten pakottavuus

Sopimus, jolla työntekijä luopuu oikeudestaan 32 ja 32 b—32 f §:ssä tarkoitettuihin perhevapaisiin, on mitätön.

32 h §

Palkanmaksuvelvollisuus

Työnantajalla ei ole velvollisuutta maksaa työntekijälle palkkaa 32 tai 32 b—32 f §:ssä tarkoitettujen perhevapaiden ajalta. Työntekijälle, joka on yhtäjaksoisesti ollut samassa tai saman johdon alaisessa yrityksessä vähintään kuusi kuukautta, työnantaja on kuitenkin velvollinen maksamaan palkkaa äitiysvapaan ajalta siten kuin 25 §:ssä säädetään sairausajan palkasta.

40 §

Työhönpaluuoikeus eräissä tapauksissa

Sairaudesta tai vammasta johtuvan työstä poissalon tai 32 ja 32 b—32 f §:ssä tarkoitettujen vapaiden päättyessä työntekijällä on oikeus palata ensisijaisesti siihen alukseen,

Naantalissa 29 päivänä kesäkuuta 2006

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

josta hän lähti edellä tarkoitetun syyn vuoksi. Työntekijällä on ensisijaisesti oikeus palata aikaisempaan työhönsä. Jos tämä ei ole mahdollista, työntekijälle on tarjottava aikaisempaa työtä vastaavaa työsopimuksen mukaista työtä ja, jos tämäkään ei ole mahdollista, muuta työsopimuksen mukaista työtä.

Työntekijällä, joka kieltäytyy hänelle 1 momentin mukaan tarjotusta työstä, ei ole oikeutta palkkaan 23 §:n 1 momentin mukaan.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 2006. Lain 32 c § tulee kuitenkin voimaan jo 1 päivänä heinäkuuta 2006.

Jos työntekijä on ilmoittanut äitiys-, isyys-, vanhempain- tai hoitovapaan ajankohdasta tai sen muuttamisesta työnantajalle ennen 1 päivää heinäkuuta 2006, vapaaseen sovelletaan tämän lain 32 c §:n voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Työministeri *Tarja Filatov*

N:o 535

Valtioneuvoston päätös**Vöyrin kunnan ja Maksamaan kunnan lakkauttamisesta ja uuden Vöyri-Maksamaan kunnan perustamisesta**

Annettu Helsingissä 21 päivänä kesäkuuta 2006

Valtioneuvosto on 19 päivänä joulukuuta 1997 annetun kuntajakolain (1196/1997) 11 §:n 1 momentin ja 6 päivänä kesäkuuta 2003 annetun kielilain (423/2003) 5 §:n nojalla päättänyt:

Kuntajaon muutos

Vöyrin kunta ja Maksamaan kunta lakkautetaan ja tilalle perustetaan molempien alueet käsittävä uusi kunta, joka ottaa käyttöönsä Vöyri-Maksamaa -nimen.

Vaikutukset oikeudelliseen ja hallinnolliseen jaotukseen

Uusi kunta kuuluu niihin tuomiopiireihin ja hallintoalueisiin, joihin kuuluu nykyinen Maksamaan kunta.

Vaikutukset kielelliseen jaotukseen

Uusi kunta on kaksikielinen.

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2007.

Helsingissä 21 päivänä kesäkuuta 2006

Päätöksen tiedoksi saattaminen

Päätös on ilmoitettava asianomaisissa kunnissa niin kuin kunnalliset ilmoitukset kunnassa julkaistaan. Päätös ja sen perustelut tulee pitää kunnan ilmoitustaululla, kunnes päätös on saanut lainvoiman.

Päätöksen tiedoksisaattamisesta muutoin vastaa sisäasiainministeriö.

Valitusosoitus

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla asianomainen kunta ja sen jäsen. Muutosta haetaan korkeimmalle hallinto-oikeudelle osoitettavalla ja toimitettavalla valituskirjelmällä.

Valituskirjelmän on oltava korkeimman hallinto-oikeuden kirjaamossa, Unioninkatu 16, 00130 Helsinki, 30 päivän kuluessa siitä, kun päätös on julkaistu säädöskokoelmassa.

Valituskirjelmässä on ilmoitettava valittajan nimi, kotikunta ja yhteystiedot sekä valituksen kohteena oleva päätös, päätökseen haettava muutos ja haettavan muutoksen perusteet.

Alue- ja kuntaministeri *Hannes Manninen*

Neuvotteleva virkamies Kyösti Tornberg

N:o 536

Sisäasiainministeriön asetus**maistraattien toimialueista annetun sisäasiainministeriön päätöksen 2, 3 ja 4 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 15 päivänä kesäkuuta 2006

Sisäasiainministeriön päätöksen mukaisesti *kumotaan* maistraattien toimialueista 29 päivänä toukokuuta 1996 annetun sisäasiainministeriön päätöksen (391/1996) 2 §:n 3, 8, 10, 13, 18, 19, 21, 22 ja 23 kohdat ja *muutetaan* 2 §:n 1, 12 ja 24 kohdat ja 3 §:n 3, 12 ja 13 kohdat sekä 4 § seuraavasti:

2 §

Kihlakunnanvirastojen yksikköinä toimivien maistraattien sijaintikihlakunnat ja toimialueet ovat:

1) Espoon kihlakunta, Lohjan kihlakunta (sijaintikihlakunnat, päätoimipaikkana Espoo) ja Vihdin kihlakunta,

12) Mikkelin kihlakunta, Savonlinnan kihlakunta (sijaintikihlakunnat, päätoimipaikkana Mikkelä), Pieksämäen kihlakunta ja Juvan kihlakunta,

24) Rovaniemen kihlakunta, Kittilän kihlakunta, Kemin kihlakunta (sijaintikihlakunnat, päätoimipaikkana Rovaniemi), Koillis-Lapin kihlakunta, Ranuan-Posion kihlakunta, Tornion kihlakunta, Tornionlaakson kihlakunta, Inarin-Utsjoen kihlakunta, Käsivarren kihlakunta ja Sodankylän kihlakunta.

3 §

Erillisinä virastoina toimivien maistraattien sijaintikihlakunnat ja toimialueet ovat:

3) Turun kihlakunta, Salon kihlakunta, Vakka-Suomen kihlakunta (sijaintikihlakun-

nat), Kaarinan kihlakunta, Loimaan kihlakunta ja Raision kihlakunta

12) Jyväskylän kihlakunta, Jämsän kihlakunta, Saarijärven kihlakunta (sijaintikihlakunnat), Keuruun kihlakunta ja Äänekosken kihlakunta ja

13) Oulun kihlakunta, Raahen kihlakunta (sijaintikihlakunnat), Haukiputaan kihlakunta, Kuusamon kihlakunta, Limingan kihlakunta, Pudasjärven kihlakunta, Haapajärven kihlakunta ja Ylivieskan kihlakunta.

4 §

Edellä 2 §:n 1, 4, 5, 6, 9 ja 16 kohdissa sekä 3 §:n 1, 3, 7 ja 11 kohdissa tarkoitetut maistraatit ovat kaksikielisiä.

Muut maistraatit ovat suomenkielisiä.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2007.

Tämän asetuksen 3 §:n 3 kohta ja sisäasiainministeriön päätöksen (391/1996) 2 §:n 8 ja 10 kohtien kumoaminen tulee kuitenkin voimaan 1 päivänä toukokuuta 2007.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 15 päivänä kesäkuuta 2006

Alue- ja kuntaministeri *Hannes Manninen*

Hallitusneuvos Leena Lehtonen

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 537

**Suomen Pankin ilmoitus
viitekorosta ja viivästyskorosta**

Annettu Helsingissä 27 päivänä kesäkuuta 2006

Suomen Pankki ilmoittaa 20 päivänä elokuuta 1982 annetun korkolain (633/1982) 12 a §:n nojalla, sellaisena kuin se on 3 päivänä toukokuuta 2002 annetussa laissa (340/2002), että korkolain 12 §:ssä tarkoitettu, Euroopan keskuspankin viimeisimpään perusrahoitus-

operaatioon perustuva viitekorko on 3,0 prosenttia ja 4 §:n 1 momentissa tarkoitettu viivästyskorko 10,0 prosenttia vuodessa kuuden kuukauden ajan 1 päivästä heinäkuuta 31 päivään joulukuuta 2006.

Helsingissä 27 päivänä kesäkuuta 2006

SUOMEN PANKKI

Erkki Liikanen

Johtokunnan puheenjohtaja

Pentti Hakkarainen

Johtokunnan jäsen

JULKAISIJA: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 531—537, 2 arkkia